

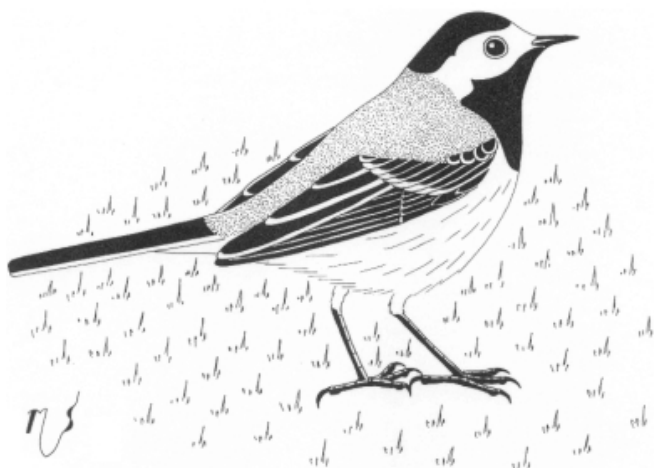
Prečo trasochvost Žltko neustále potriasá chvostom

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Keď prababička Príroda stvorila trasochvosta Žltka, ten ju hneď poprosil, aby mu predĺžila chvostík.

- *Keď ti už na mňa nezvýšili pekné farbičky, aby si mi krásne vymaľovala perie, tak mi aspoň urob dlhý chvostík,* - prosíkal trasochvost Žltko.

- *Ak si to želáš, tak to môžem urobiť,* - odvetila prababička Príroda. - *Rozmysli si to ale vopred, kým to vykonám. Pred chvíľkou bol u mňa oriešok Hnedáček, ktorý si najskôr želel mať dlhý chvostík, aby bol iný ako ostatné vtáčiky v lese. Hneď sa však vrátil, lebo taký dlhý chvostík nevládal udržať. A pri poletovaní v hustom krovi mu načisto prekážal.*

Trasochvost Bielko - trasochvost biely

Králiček Drobček - králiček zlatohlavý

- *Ja som sa však už rozhodol,* - odvetí trasochvost Žltko. - *Chcem mať najdlhší chvostík spomedzi všetkých vtáčikov v dolinke Olinke.*

A tak mu prababička Príroda predĺžila chvostík. Teraz ho mal dvakrát tak dlhý ako predtým. Trasochvost však mal hneď s dlhanským chvostíkom problémy. Bol príťažký, aby ho vládol stále udržať nad zemou, a tak ho ťahal za sebou ako nevesta svadobný závoj.

Keď ho uvidel králiček Drobček, veľmi sa ho zľakol: - *A čože to ťaháš za sebou, trasochvost Žltko?*

NA TÚRU S NATUROU

- Vari nevidíš? - odvrkol nahnevane trasochvost. - *To je môj krásny dlhý chvostík.*

- *Že vraj krásny chvostík.* - smeje sa králiček Drobček. - *Tým ošúchaným a rozstrapkaným pierkam ty hovoríš krásny chvostík?*

- *Neboj sa, veď ja sa ho naučím nosiť tak, aby som ho neťahal za sebou,* - odvetí trasochvost Žltko.

- *Keby si mal taký krátky chvostík ako mám ja, nemal by si s jeho nosením nijaké starosti,* - dobiedzal králiček Drobček.

- *Taký krátky chvostík, ktorý ti skoro vôbec nevidno, by som veru nechcel nikdy mať,* - vravel s posmeškom Žltko.

- *Radšej budem lietať s kratučkým chvostíkom, ktorý mám vždy pekne uhladený, ako chodiť po zemi a ťahať za sebou strapaté pierka.* - odvrkol trasochvostovi králiček Drobček. - *Ja viem, že niektorým vtáčikom prababička Príroda stvorila chvostíky na okrasu. Hlucháň Vejárik má nádherný chvostík. Alebo tetrov Lýrovček má krásne vykrútené chvostové pierka. Všetkým vtáčikom však stvorila chvostík, aby im pomáhal pri letaní. Ako však ty môžeš lietať s takýmto dlhánskym chvostom, keď ho nevládzeš ani len ťahať za sebou po zemi?*

- *Aj to sa naučím,* - odvetil trasochvost Žltko. - *Hneď teraz začnem cvičiť vzorné nosenie dlhého chvostička a aj lietať sa s ním budem učiť.*

Dlho-predlho trvalo trasochvostovi Žltkovi, kým taký dlhý chvostík dokázal čo len zdvihnúť zo zeme. Dlho ho však vo vodorovnej polohe neudržel. Bol priveľmi ťažký. A preto vždy, keď mu klesol na zem, hneď ho zodvihol. Tento cvik dvíhania a padania chvostička robil tak rýchlo, až napokon začal chvostíkom neustále pokyvovať. A tak od tých čias trasochvost Žltko stále potriasa dlhým chvostíkom. Už ho neťahá za sebou a nemáva ho zafúľaný a rozstrapkaný. Nosí ho krásne uhladený ako všetky vtáčiky dolinky Olinky. Na počiatku ako aj na sklonku Dňa, si pekne rad-radom preberie a narovná pohúžvané pierka, aby aj on bol vzorne upravený. Aj lietať sa trasochvost Žltko s takým dlhým chvostíkom naučil. Hoci zavše, keď podúva zboku silný vietor, odnáša mu dlhý chvostík do strany. Jemu to však neprekáža, lebo najradšej sa aj tak prechádza po brehu bystriny Riny, kde púta na seba pozornosť pokyvovaním dlhočizného chvostička.